

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

;
II. ÚS 79/08-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. februára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B. B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 14 C 224/2006 a porušenie práva podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 2 Co 452/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. februára 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava

II (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 14 C 224/2006 a porušenie práva podľa čl. 13 dohovoru v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 2 Co 452/2007.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza, že 27. októbra 2006 podal okresnému súdu žalobu o ochranu osobnosti. Okresný súd ho vyzval na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý však nezaplatil, ale naopak, žiadal, aby bol od jeho zaplatenia oslobodený. Okresný súd sťažovateľovi oslobodenie od súdneho poplatku nepriznal a konanie uznesením č. k. 14 C 224/2006-22 z 19. septembra 2007 zastavil. Proti tomuto uzneseniu sa sťažovateľ odvolal. Odvolací súd uznesením č. k. 2 Co 452/2007-27 z 31. októbra 2007 (doručené 29. januára 2008) potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„II.A. Okresný súd Bratislava II porušuje základné právo D. B. garantované čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 - medzinárodného dohovoru, ktorým je Slovenská republika viazaná.

Krajský súd Bratislava porušuje základné právo D. B., garantované čl. 13 -medzinárodného dohovoru, ktorým je Slovenská republika viazaná.

II.B. Okresný súd Bratislava II je povinný zaplatiť Dušanovi primerané zadosťučinenie vo výške 50.000.- Sk a Krajský súd Bratislava je povinný zaplatiť D. B. primerané zadosťučinenie vo výške 100.000.- Sk v lehote 3 dni od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II.C. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Okresného súdu Bratislava II 14 C/224/2006-22 zo dňa 19. 09. 2007 a uznesenie Krajského súdu Bratislava 2 Co/452/2007-27 zo dňa 31. 10. 2007.

II.D. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Bratislava II vo veci 14 C/224/2006 konať bez ďalších prieťahov a porušovania základných práv. Termín ukončenia veci do 30 dní doručenia Nálezu ústavného súdu.“

Sťažovateľ žiada o ustanovenie advokáta na konanie pred ústavným súdom s tým, že vyhlasuje, že nemá majetok, ktorý vyznačila konajúca sudkyňa vo veci sp. zn. 7 C 73/2002.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, alebo keď preskúmanie označeného postupu (rozhodnutia orgánu štátu) v rámci predbežného prerokovania vôbec nesignalizuje možnosť porušenia základného

práva alebo slobody sťažovateľa, a reálnosť ktorej by bolo potrebné preskúmať po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 66/98, I. ÚS 27/06, I. ÚS 25/05).

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyužil opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

1. Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozhodnutím okresného súdu.

Obsahom základného práva na súdnu ochranu je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania. Zmyslom tohto základného práva je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúca povinnosť súdu konať vo veci. K jeho porušeniu by mohlo dôjsť iba v tom prípade, ak by bola komukoľvek odmietnutá možnosť domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, teda pokiaľ by súd odmietol konať a rozhodovať o podanom návrhu fyzickej osoby alebo právnickej osoby.

Vychádzajúc zo subsidiárnej právomoci ústavného súdu ochranu namietanému základnému právu sťažovateľa ústavný súd poskytne len vtedy, ak sťažovateľovi túto ochranu nemôže poskytnúť všeobecný súd. Sťažovateľ však má prostriedok, ktorým sa môže domáhať ochrany v systéme všeobecných súdov, a to je odvolanie, ktoré aj využil; preto ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol pre nedostatok svojej právomoci. Skutočnosť, že sťažovateľ nesúhlasí s rozhodnutím okresného súdu, nezakladá právomoc ústavného súdu vo veci konať.

2. Sťažovateľ v sťažnosti namieta aj porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom,

pričom porušenie týchto práv odvodzuje od doručenia rozhodnutia krajského súdu č. k. 2 Co 452/2007-27 z 31. októbra 2007, ktoré mu bolo doručené prostredníctvom okresného súdu až 29. januára 2008, hoci okresnému súdu bolo zaslané 14. decembra 2007.

Ústavný súd v tejto súvislosti uvádza, že v súlade s jeho doterajšou judikatúrou domáhať sa ochrany základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov možno len vtedy, ak bola táto ochrana na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k porušeniu namietaného práva došlo alebo porušenie v tom čase ešte trvalo. Sťažovateľ okrem toho, že poukázal na oneskorené doručenie mu rozhodnutia o odvolaní, žiadne ďalšie skutočnosti vo vzťahu k namietanému porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru neuviedol. Vzhľadom na to, že rozhodnutie o odvolaní č. k. 2 Co 452/2007-27 z 31. októbra 2007 bolo sťažovateľovi doručené v čase pred doručením jeho sťažnosti ústavnému súdu, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 204/03, IV. ÚS 102/05) sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Okrem toho zo sťažnosti ani z doložených príloh nevyplývalo, že sťažovateľ podal sťažnosť na nečinnosť okresného súdu pri doručovaní mu rozhodnutia odvolacieho súdu predsedovi okresného súdu podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

3. Sťažovateľ tiež požadoval vysloviť porušenie jeho práva podľa čl. 13 dohovoru krajským súdom v konaní sp. zn. 2 Co 452/2007.

Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

Ak sťažovateľ zastáva názor, že rozhodnutím krajského súdu č. k. 2 Co 452/2007-27 z 31. októbra 2007 boli porušené jeho práva chránené dohovorom, mal možnosť ich porušenie namietat' v systéme všeobecných súdov využitím mimoriadnych opravných

prostriedkov. Vzhľadom na to, že tak neurobil a obrátil sa so sťažnosťou na ústavný súd, ústavný súd v súlade s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol jeho sťažnosť pre neprípustnosť.

Vzhľadom na to, že dôvody na odmietnutie sťažnosti sťažovateľa sú založené na takých nedostatkoch sťažnosti, ktoré sú neodstrániteľné, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval a rozhodol o nej podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde a ďalšími požiadavkami sťažovateľa vrátane ustanovenia mu právneho zástupcu sa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. februára 2008

;